

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Fokozott alkotókedv és mindennapi bemutatók a 26. Minimum Party alkotótáborban

Már az első nap kiváló zenei élménnyel zárult a 26. Minimum Party alkotótáborban: július 27-én este Miquèu Montanaro oxitán-francia vándorzenész tábornyitó koncertet tartott a kászoni Tiszás patak torkolatánál. A július 27 és augusztus 7. között zajló 12 napos alkotótáborban vizuális művészetek-, fotó-, film-, zene-, tánc-, építészet-, író-, filozófia, kísérleti színház és kézműves műhelyekben jelentkezhettek be a művészetek iránt érdeklődő résztvevők. Az alkotó munka mellett esténként a szakmai fórum előadásai a kortárs művészet műfajait, irányzatokat és elméleteket fejtegettek.

A Misterium tremendum... Az eltolódás fokozatai tematikával induló 26. Minimum Party alkotótábor kiindulópontja az egyszerre elrettentő és megragadó szépség volt. A tábori tematikát egyrészt a háborús helyzet tette aktuálissá, de a Minimum Party-n amúgy sem ritka, hogy az egyidejűleg jelenlévő ellentétek gondolatával játszanak el. Hiszen éthosz és pusztulás, önfeláldozás és bűn képei jönnek szembe velünk. *Mysterium tremendum et fascinans* – jut eszünkbe, a gonosz is lehet vonzó, nem csupán a szép, és a szép is lehet ijesztő, de a táborszervezők nem szándékoztak dönteni arról, hogy a művész hová álljon. A táborban a hangsúly inkább a formai kísérletezésre, és nem a társadalmi reflexiókra esett, a hely „civilizáción kívülsége” miatt is. Ezért a tábori hívó szó inkább a vonzásra és taszításra, mint általánosabb fogalmakra utalt. Nem annyira az érem két oldalának egyidejűségére, egyensúlyára, hanem két pólus közötti hangsúlyeltolódásra koncentráltak – bármely irányban. A bizonytalan egyensúlyokra, a szép és csúnya, a sötét és világos kibillentésére, a kényes egyensúlyra, a „kényes ízlésre”. Miből legyen több, a zenéből vagy a szóból, képből vagy hangból? Mozgásból vagy csendből?

A 26. Minimum Party alkotóműhelyei voltak: zeneműhely (Márkos Albert – Budapest); vizuális műhely (Kopacz Kund – Csíkszereda – Bukarest – Eger – Pécs); filmesműhely (Fogarasi Gergely – Budapest); fotóműhely (Márkos Tamás – UK/Kolozsvár); mozgásszínház műhely (Lukács Ádám – Miskolc); építészműhely (Benedek Elemér – Székelyudvarhely/Mány); íróműhely (Murányi Sándor Olivér – Székelyudvarhely/Budapest); filozófiaműhely (Pálfalusi Zsolt – Budapest); kézműves műhely (Pusztai Fruzsina – Kolozsvár); Élboy kísérleti színház műhely (Szabó Attila – Miskolc). Több műhelyvezető nem először érkezett Tiszásba, legtöbbjük már irányított alkotóműhelyet a Minimum Party Társaság felkérésére a korábbi években, de vannak olyanok is, akik idén először próbálták ki magukat itt műhelyvezetőként. A szakmai fórumon a műhelyvezetőkön kívül előadtak: Eröss István természetművész, a budapesti Képzőművészeti Főiskola rektora, Fekete Zsolt marosvásárhelyi fotográfus, Bölöni Endre Dix előadó, Bodor Balázs filmes, Mester Béla filozófus. A tábori épület helyet adott Losonczy Béla képzőművész Böröndkiállításának, a tábor megelőzően tragikus körülmények közt elhunyt Lőrincz Gyula (1967–2022) képzőművészre való megemlékezések performansz sorozatának és Murányi Sándor Olivér idén nyáron megjelent *Folyamtánc* című kötetbemutatójának. A közel két hétig tartó alkotótábor erdélyi, magyarországi és más országokból érkező résztvevői szakmabeliek és művészetkedvelők voltak, akik számára igencsak jelentős találkozást, együtt alkotást, tapasztalatcserét és szakmai fórumot jelent ez

a tábor.

Az alkotótábor visszatérő látogatója Miquèu Montanaro oxitán-francia muzsikus, nemzetközi híró zeneszerző, akit provence-i trubadúrnak is neveznek. A franciaországi oxitán kisebbséghez tartozó vándorzenész, európai híró zeneszerző magyarul is beszél, a Minimum Party-n már ötször járt, műhely-előadásait, fellépéseit a táborlakók nagy lelkesedéssel fogadták.

A Budapesten élő Márkos Albert zeneszerző, csellista Závada Péter gondolatával hirdette meg alkotóműhelyét, a „befűzni a szöveg fonálát a ritmus tűfokába” jelige naponta felcsendülő előadásokon konkretizálódott a zeneműhely résztvevői és a közönség nagy öröme. Együtt szólaltatták meg azt, amit külön-külön szoktunk: Samuel Beckett, Sziveri János, az íróműhelyben született vagy a táborlakók által hozott szövegeket a zenei improvizáció és a kompozíció közti viszony fejtegetéséből született zenei eszmélésekkel.

A Kopacz Kund képzőművész műhelyében résztvevők először a természetet fürkészték. A kíváncsi szem, az érző nézés és az értő látás eredménye olyan alkotói attitűd, amely hű marad a környezet adta lehetőségekhez. Az eredmény frappáns és friss megfogalmazású gondolatmenet, egy vizuális és konceptuális játék, egy agyagból létrehozott térkép, ami a sikot ábrázolja a talált környezet domborzati formái között. Műfajilag a land art, az earth art és a természetművészet találkozása, ami egyben a hely szelleméből adódóan szentimentális konceptualizmus. A csoport a tábor helyszínén egy erdei fákkal övezett térmegjelölést és a tábori életből ihletődő videóművészeti alkotást is létrehozott.

A kísérleti filmkészítést célul kitűző budapesti Fogarasi Gergely filmrendező, vizuális alkotó a Szubjektív Dokumentum / Objektív Szubjektum tematikát vetette fel a műhelyben alkotók számára. Kapcsolódva a tábor mottójához, a filmezés lényegi, alapvető ellentmondására fókuszáltak, ugyanis egy elkészült filmmel valóságot teremtenek: a belső világokat azáltal, hogy a térből és időből egy „szeletet” leforgatva, értelmet, értelmezést tesznek hozzá. A képanyelvi dramaturgia alakította történeté a képek sorrendjét, objektívvé téve a totális belső szubjektív igazságot. Idén is ez volt az alkotótábor legdinamikusabb műhelye, amelyben adott esetben mindenki részt vehetett, a kísérleti filmműhely alatt a műhely tagjai szabadon forgathattak és kipróbálhatták ötleteiket. Az eredmény a tábor végén levetített 15 kisfilm. A műhely fontos része volt a tábor dokumentálása, amelyet Schneider Tibor kolozsvári televíziós szakember. A Román Televízió Magyar Nyelvű Adásának munkatársa irányított.

A fotóműhely vezetője a jelenleg Kolozsváron élő Márkos Tamás fotóművész, fotóriporter, eseményfotós, aki a tábor dokumentálását tűzte ki célul a személyes fotográfia révén. Olyan kérdések foglalkoztatták a műhely résztvevőit, hogy létezik-e objektivitás a dokumentumfotózásban, hol és hogyan találkozik az objektív dokumentumfotózás a személyes fotográfiával, mi teszi a dokumentumfotózást személyessé? Az eredmény: a fotográfia eszközeivel dokumentálták a Minimum Party történéseit, részleteit, és a képeket a tábor végén egy óriás doboz falain állították ki, illetve élő zenei kísérettel le is vetítették.

A mozgásszínház műhelyet a miskolci Lukács Ádám kortárs táncos és koreográfus irányította, népes csapatához kapcsolódtak a tábor vendégei, Ishi Junya japán kortárs táncos és Szabó Ágnes Magyarországon élő butoh táncos is. A kortárs tánc kontakt elemeire épülő táncprodukcióikban minden hullámzott, olykor felizzott, máskor líraivá, lassúvá vált, a tánc nyelvezete által segítve megélni azt, amit a tábor tematikája is sugallt: a vonzások és taszítások mozdulatsorokkal kifejezhető gondolatait.

Az ideai építészműhely vezetője a székelyudvarhelyi származású, Magyarországon élő Benedek Elemér iparművész volt, aki csapatával a tábor helyszínén kialakított tér rendezésébe segített be: a korábbi években megépített kemencét levédendő, egy oszlopokra épülő tetőt épített természetközeli anyagból.

Az íróműhely vezetője a szintén székelyudvarhelyi származású, jelenleg Budapest mellett élő Murányi Sándor Olivér volt, akivel haikukat írtak a résztvevők, szövegeik egyrészt a zeneműhely előadásain, illetve a filmes műhely egyik kísérleti kisfilmjében hasznosultak.

A filozófia műhely vezetője, a budapesti Pálfalusi Zsolt filozófus, esztéta legelőször húsz éve járt a táborban, azóta pár évet kivéve, minden Minimum Party-n megtartja cseppet sem vidám, de annál izgalmasabb témákat felvető kurzusait, performanszait, rendhagyó esztétika óráit. Idén a halál problematikája, a végzet felől elgondolt élet nagy mitológiai témáiról volt szó a műhely beszélgetésein, Jacques Derrida, *A halál adománya* című rövid esszéjén gondolkodtak el a résztvevők, a halálon való töprengés több mint kétezer ötszáz éves hagyományát látóterünkbe bevonva.

Az idei kézműves műhelyet a kolozsvári Pusztai Fruzsina képzőművészet szakos hallgató vezette, aki minimum túlélő készlet létrehozását javasolta. A tárgyalkotó tevékenység főként kerámiázást, agyagozást jelentett, a létrehozott tárgyakat a korábbi években készült agyagégető kemencében ki is égették, majd a színes mázzal bevont tárgyakat kiállították egy Minimum Party-s vásáron.

És végül, de nem utolsósorban idén is megvalósult az Élboy, amely a Miskolcon élő kolozsvári Szabó Attila egyszemélyes színházműhelye. A tábor legrégebbi, folyamatosan működő kísérleti laboratóriuma minden nap kitalál, elpróbál, majd estéről-estére előadja örömszínházát.

A mintegy 85 résztvevőt foglalkoztató alkotótábor támogatói: Nemzeti Kulturális Alapprogram (Budapest), a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány (Kolozsvár), valamint a Mozaik Consulting kolozsvári vállalkozás. Partnerek: Kászonaltíz Polgármesteri Hivatala, Pro Progressione Kft, Dr. Lukács Mihály Általános Iskola (Kászonaltíz) és a Tuzson János Általános Iskola (Kászonújfalú). Médiapartner: a Román Televízió Magyar Nyelvű Adása.

Az alkotótáborról bővebben www.minimumparty.org honlapon lehet olvasni, a filmeket pedig a <https://www.youtube.com/.../UCTOXTeaqblFzxoZEeg.../playlists> tekinthetik meg az érdeklődők. Reméljük, jövőben is újra találkozunk a július utolsó szerdáján kezdődő 27. Minimum Party alkotótáborban. Addig is várjuk a Kolozsvári Magyar Napokon, a Tranzit Házban megtartott Kolozsvári Filmes Műhelyek eseményei közt szereplő Minimum Party filmes bemutatóra az érdeklődőket augusztus 18-án 19 órakor!